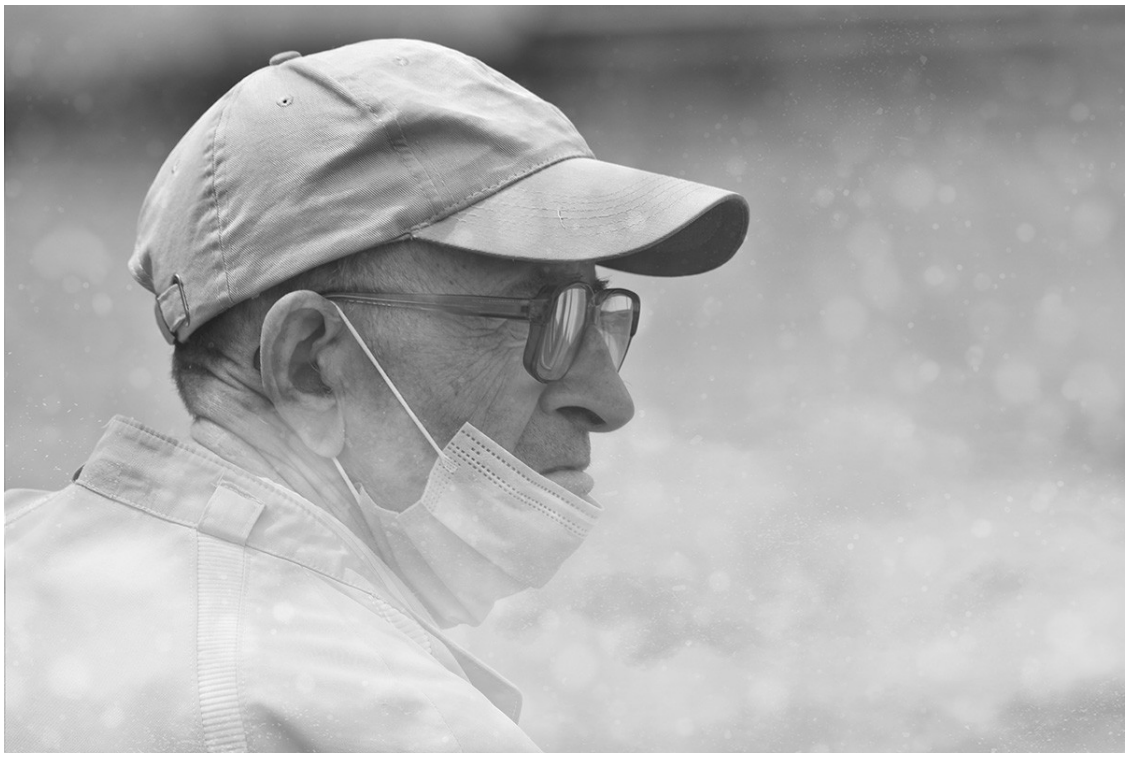
EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

El Cul del Pou | Emissari 2022 | Actualitzat el 14/01/2022 a les 11:12

?Conte de Nadal

És el dia 24 de desembre i la Griselda, amb una bata d'hivern i amb la mascareta posada, mira desenes de fotos emmarcades de tota la família. Al centre, una gran foto, la del Guerau, el seu espòs, que va morir de covid la tardor del 2020. De fons, sona la ràdio i, com és costum des de fa gairebé dos anys, només parlen d'un tema. Sona el mòbil, la Griselda aparta els tests d'antígens de sobre la taula, troba el telèfon i respon. És la seva filla petita que insisteix si es poden veure per Nadal. La Griselda diu que no, que amb la variant Mòmicom tots agafaran els virus, i a més, «som molts i si no ho podem fer tots bé, no val la pena». Penja i es renta les mans amb el gel hidroalcohòlic. A la nit, la Griselda mira el 3/24, però sent un soroll. Quasi li ve un infart quan veu el seu difunt espòs al menjador, amb una mascareta sota la barbeta, una gorra al cap i els pantalons als turmells -tot i que això últim era culpa de la demència. L'espectre del Guerau, que era un negacionista de pro, li explica que l'enyora molt a ella i a tota la família. I que li sap greu haver agafat la covid quan el virus encara no havia mutat prou i no haver-se pogut acomiadar de ningú. «Has de mantenir la família unida i no renunciïs al que et fa feliç per la por, aquesta nit rebràs la visita de tres esperits». L'espectre s'esfuma quan li dona a la Griselda la primera abraçada que rebia des de feia 21 mesos. Pensativa i amb els ulls plorosos, s'estira al llit.

A mitja nit, apareix un fantasma de sota el llit i s'emporta la Griselda al Nadal del 2019: el pis a rebentar, nens per tot arreu, abraçades, rialles i petons. Ella i el Guerau rient envoltats de la família que tant els havia costat tirar endavant. De cop, tota aquella gentada es dilueix i es veu ella mateixa sola a la taula, moixa, menjant arròs amb oli i mirant el 3/24 el dia de Nadal de 2020. Ara la Griselda torna a estar al llit. De dins l'armari surt l'esperit de Nadal present i li pregunta per la família. Ella respon que estan tots vacunats i sans, però no li sap dir gaire més perquè fa molts mesos que no els veu per por de contagiar-se. L'espectre agafa el mòbil de l'amfitriona, instal·la Instagram i li crea un compte. Li torna el telèfon i li ensenya els perfils dels familiars... «Ai, verge, tot això fan?», pregunta ella. «Bé, em temo que alguns s'excedeixen amb el *postureig*, però sí.

Segueixen gaudint de la vida, tot i el context actual». El fantasma desapareix mentre ella es frega les mans amb el gel i manté la mirada clavada a la pantalla. Una boira cobreix del tot l'habitació. Quan s'esvaeix, la Griselda veu l'esperit de Nadal futur assenyalant una làpida al costat de la del seu marit. Al davant, la seva família, els seus amics, coneguts i saludats, ploren desconsoladament. Llegeix el seu nom escrit a la làpida. «Em moriré tot i seguir les mesures sanitàries i l'aïllament preventiu?», pregunta. Aleshores, sent com una de les seves netes li pregunta a la mare: «El monstre de la corona s'ha emportat la iaia?». «No, vida, l'àvia ja era molt velleta», respon la filla petita de la Griselda. La Griselda es desperta exaltada el matí del dia de Nadal i truca a la família: «Ja n'he tingut prou! Us vull veure, amb tests d'*alienígens* o sense. Us convido a tots a dinar, encara que haguem de canviar l'escudella per llaunes de conserves!».